

សៀវភៅដានីយ៍លេ - លេខចិត្តសិបបី

ការបរិក្ខេបបង្ហាញភាពសុរេបតុនានប្រែវត្ថុតិសាស្ត្រ៖

ការបោះកបញ្ចេញនាគរូបស្នេហា

និងការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ចលនាអាដហុនីស៊ី

Jeff Pippenger

2024-02-06

រាជាណាចក្រខាងជើង និងរាជាណាចក្រខាងត្បូង ត្រូវបានបំបែកខ្ទេចខ្ទាយក្រោមសេចក្តីព្រះពិរោធរបស់ព្រះអស់រយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមកឆ្នាំ

ដើម្បីបំបែកតាមសេចក្តីសញ្ញាដែលបានបំបែកនៅក្នុង លើកទី ២៥ និង ២៦។ រយៈពេលស៊ីបប្រាំមួយឆ្នាំ រវាងការបញ្ចប់នៃសេចក្តីព្រះពិរោធនៃកងប្រដាប់ និងលើកចុងក្រោយ

បានកំណត់ឱ្យការប្រមូលផ្តុំរាជាណាចក្រទាំងពីរនោះឱ្យក្លាយជារាជាណាចក្រតែមួយ គឺអ៊ីស្រាអែលទំនើបខាងវិញ្ញាណ នៅឆ្នាំ ១៨៤៤។ ការប្រមូលផ្តុំជាតិសាសន៍ទាំងពីរនោះ ត្រូវបានកំណត់ដោយឈ្មោះពីរដុំ ដដែលអសេគោលបានក្លាយជាបញ្ចូលគ្នា និងឈ្មោះពីរដុំដែលស្មើគ្នាមេឃោយនៃសាវ័ជោគបានរើសប្រមូលក្នុងរឿងរបស់អាល្លឺយ៉ា។ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ប្រវត្តិសាស្ត្រពុយករណ៍នៃរាជាណាចក្រខាងជើង និងខាងត្បូងបានឈានដល់ការបញ្ចប់ ហើយក្នុងការផ្ទេរដីដូចនេះ វាបានផ្ទេរឱ្យប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការចាប់ផ្តើមរបស់រាជាណាចក្រទាំងពីរនោះកើតឡើងមុនដទៃទៀត។

ព្រះហស្តវង្សរបស់មានបង្កកើតប្រព័ន្ធផ្សាយបង្កគំរូលង់ក្នុងមួយនៃក្នុងនគរខាងជើង ដើម្បីរារាំងពលរដ្ឋរបស់ទ្រង់មិនឱ្យផ្ទេរដីដំណើរទៅស្រុកយូដា ហើយផ្សាយបង្កគំរូនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃក្នុងយូសាឡឹម។

យូសាឡឹមមានព្រះទ័យគិតក្នុងចិត្តថា៖ «ឥឡូវនេះ រាជាណាចក្រនឹងត្រឡប់ទៅកាន់រដ្ឋសាវ័ជោគវិញ។ បើប្រជាជននេះឡើងទៅផ្សាយយញ្ញបូ ជានៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងយូសាឡឹម នោះចិត្តរបស់ប្រជាជននេះនឹងត្រឡប់ទៅរកម្ចាស់របស់ខ្លួន គឺរូបរាង ស្មោះច្រកយូដាវិញ ហើយពួកគេនឹងសម្លាប់ខ្មាំង រួចត្រឡប់ទៅរករូបរាង ស្មោះច្រកយូដាវិញ»។ ហេតុនេះហើយ ស្មោះច្រកបានពិគ្រោះយោបល់ ហើយផ្ទេរដីក្នុងគោរពសិរីរួចមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ការឡើងទៅក្នុងយូសាឡឹមគឺលំហក្រហាយ; មើល នេះជាព្រះរបស់អ្នក ឱអ៊ីស្រាអែល ដែលបាននាំអ្នកឡើងចេញពីស្រុកអាល្លឺយ៉ា»។ លោកបានតាំងមួយនៃបេតេអែល ហើយមួយទៀតដាក់នៅដាន។ ការនេះបានក្លាយជាហេតុ ពីព្រោះប្រជាជនបានទៅក្រាបថ្វាយបង្គំនៅមុខមួយនោះ រហូតដល់ដាន។ លោកក៏បានសង់ផ្ទះនៃខ្មែរស្រី។ ហើយតាំងតាំងសង្គមក្នុងចំណោមប្រជាជនទាបទន់បំផុត ដែលមិនមែនជាពួកកូនចៅលើ។ យូសាឡឹមក៏បានកំណត់ពិធីបុណ្យមួយនៃខែទីប្រាំបី នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែនេះ ដូចនឹងពិធីបុណ្យដែលមាននៅស្រុកយូដា ហើយលោកបានផ្សាយនៃលើកអស់នេះ។ លោកបានផ្ទេរដីដូចនេះនៅបេតេអែល ដោយផ្សាយយញ្ញបូដល់កូនគោដែលលោកបានផ្ទេរឡើង

ហោរោពិសុកយូដាបានប្រកាសទំនាយបីផ្សេងៗគ្នា
ដល់បញ្ចេញដាក់អំពីកំណើតនាពេលអនាគតរបស់ស្តេចយ៉ូសៀស។ លោកបានទាយថា
យ៉ូសៀសនឹងសម្លាប់ពួកសង្គមអាក្រក់ ដល់បម្រើការនៃរាសនៈក្នុងក្រុមហើយ ហើយថា
យ៉ូសៀសក៏នឹងដកឆ្នាំអីងមនស្សនៃរាសនៈនោះដែរ។

លោកក៏មានបុរាណទិសមុខមួយដល់យើងប្រែប្រួល ដោយបញ្ជាក់ថា
អាសនៈរបស់យើងប្រែប្រួលនឹងប្រែប្រួល ហើយផ្ទះនឹងប្រែប្រួល
អ្វីៗទាំងនេះសុទ្ធតែមានសម្រាប់ចម្រើនបុរាណរបស់ព្រះអម្ពតាស់
ប៉ុន្តែក៏កាលណាយើងប្រែប្រួលមានព្រឹត្តិការណ៍សម្រាប់ប្រែប្រួល ឆ្ពោះគាត់ក៏ខឹង
ហើយស្រវឹងរកវិធានការប្រឆាំងនឹងហ្នឹង ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់គ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់។

ហើយកាលសុតចេញពីប្រែប្រួលមានព្រឹត្តិការណ៍របស់បុរសនព្រះ
ដល់មានស្រីក្របីរូបនឹងអាសនៈនោះប្រែប្រួល នោះទ្រង់មានលាភដ៏ច្រើនពីអាសនៈ
ទាំងមានបន្ទូលថា៖ «ចាប់គាត់!»
ហើយដល់ទ្រង់ដល់មានលាភច្រើនប្រឆាំងនឹងគាត់នោះ ក៏ស្ម័គ្រចៅ
ដល់ចុះនាក់មិនអាចទាញក្បួនប្រឆាំងក្បួនបានឡើយ។ អាសនៈនោះក៏មានប្រែប្រួល
ហើយផ្ទះក៏ប្រែប្រួលពីអាសនៈ
តាមទិសមុខដល់បុរសនព្រះមានផុតដល់ដោយព្រះបន្ទូលនព្រះអម្ពតាស់។ ១
ពង្សាវតារក្នុងគុរ ១៣៤, ៥។

សញ្ញានោះគួរឲ្យមានសម្រាប់ចម្រើន ហើយដល់យើងប្រែប្រួលក៏គួរឲ្យមានពិការ។

ហើយសុតចេញពីមានព្រះបន្ទូលតបទៅបុរសនព្រះថា
សូមអង្វរនោះចំពោះព្រះភក្ត្រនព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរបស់អូនក
ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំផង ដើម្បីបិទយដល់ខ្ញុំបានសុខសាន្តឡើងវិញ។
រួចបុរសនព្រះក៏ទូលអង្វរព្រះយេស៊ូវ ហើយដល់សុតចេញពីមានសុខសាន្តលោកវិញ
ហើយមានកុលាយដូចដើម។ ហើយសុតចេញពីមានព្រះបន្ទូលទៅបុរសនព្រះថា
ចូរមកផ្ទះជាមួយខ្ញុំ ហើយសម្រាកកម្រិតរបស់អូនកចុះ
នោះខ្ញុំនឹងឲ្យយង្វាន់ដល់អូនក។ ប៉ុន្តែបុរសនព្រះមានបន្ទូលសុតចេញថា
ទោះបីអូនកឲ្យខ្ញុំពាក់កណ្តាលនៃផ្ទះរបស់អូនកក្តី
ខ្ញុំក៏មិនចូលទៅជាមួយអូនកដែរ ទាំងមិនបរិភោគនំបឹង
ឬផ្លែក៏ទឹកនោះក៏និរន្តរ៍ឡើយ។
ដូច្នេះព្រះបន្ទូលនព្រះយេស៊ូវមានបង្គាប់ខ្ញុំយ៉ាងនេះថា កុំបរិភោគនំបឹង កុំផឹកទឹក
ហើយកុំក្បួនប្រឆាំងក្បួនផ្សេងដល់ដល់អូនកមានមក។ ដូច្នេះ
លោកក៏ទៅតាមផ្លូវមួយទៀត
ហើយមិនក្បួនប្រឆាំងក្បួនផ្សេងដល់លោកមានមកបត់អែងឡើយ។ ១ ពង្សាវតារក្នុងគុរ
១៣៦-១០។

ព្រះយេស៊ូវតែងតែបែងចែកបញ្ចប់នៃអ្វីមួយដោយប្រើការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ
ហើយការចាប់ផ្តើមនៃគរខាងជើង និងនគរខាងត្បូងនៃអ៊ីស្រាអែលបុរាណតាមអក្សរ
បញ្ចប់នៃកូនបុរាណគ្រិស្តសតវត្សរ៍ដល់យើងពីការប្រឆាំងប្រឈមជាមួយយើង
ដោយតំណាងឲ្យជាតិនៃអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប។

កូនបុរាណគ្រិស្តសតវត្សរ៍ដល់ដំបូងទាំងពីរគួរឲ្យមានភាពជាប់ចូលគ្នា
ដំណើរការសាកល្បងបីដងមានមួយគួរឲ្យមានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់កូនបុរាណ
1798។ ដំបូងទាំងពីរ (នគរ) កំពុងគួរឲ្យមានបុរាណផ្ទុកដ៏មុន
សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមប្រឈមនឹងវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃកូនបុរាណស្រីកែនព្រឹត្តិការណ៍អធិបតេយ្យ។
នៃការខកចិត្តលើកទីមួយនៃរដ្ឋនីមួយៗនៃឆ្នាំ 1844
ពួកប្រូតេស្តង់មានបរាជ័យកូនបុរាណដំណើរការសាកល្បងនោះ
ហើយមានកុលាយជាបុគ្គលរបស់កាតូលិក ដូច្នេះមានផ្លូវច្រើនការបរិសុទ្ធព្រឹក្សានៃប្រព័ន្ធនេះ

ថ្ងៃវាយបង្កគំរាមកំហែងក្នុងកុលាយមួយកំណើតឡើងសារជាថ្មី
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ជាមុនដោយយុទ្ធសាស្ត្របោះបង្គោល។

កំណត់ត្រាបុរាណសាស្ត្រគឺជាកិច្ចការមួយដែលព្រះបាទសម្តេចឡើង
ដើម្បីបំបាត់ការរើសអើងក្នុងទីរាស្ត្រមានឈ្មោះថា បុរាណវិទ្យា
និងទម្លាប់នានារបស់ព្រះវិហារ។ ចាប់តាំងពីសម័យរបស់ Martin Luther មក
សេចក្តីពិតកាន់តែច្រើនត្រូវបានបើកសម្តែង
ដោយកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណស្តីពីស្តេច Tyre ថា
មិនមែនជាអ្វីផ្សេងទេក្នុងការបំបាត់បែបនេះឡើយ។
ដដែលគ្រប់ដណ្តប់ដោយការប្រកាសជំនឿក្នុងកុលាយថាជាគ្រិស្តសាសនាប៉ុណ្ណោះ។ នេះ
ជាព្រះបំណងរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងការនាំបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ដែលជាឈ្មោះឈ្មោះឈ្មោះ
ក្នុងដីក
ដូចដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសក្នុងបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ជាទាសករនៅស្រុកអេហ្ស៊ីប។
ទ្រង់បានដោះពួកគេចេញពីចំណងបម្រើនៅអេហ្ស៊ីប
ដើម្បីប្រទានក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ។ ការបដិសេធរបស់ពួកបុរាណសាស្ត្រក្នុងការមិន
នឹងរើសអើងពលរដ្ឋដែលកាន់កេរ្តិ៍ឈ្មោះឡើងនៃចំណេះដឹង ដែលត្រូវបានបើកក្នុងឆ្នាំ 1798
នោះ បានរារាំងពួកគេមិនឲ្យទទួលស្គាល់ក្រឹត្យវិន័យ
និងកិច្ចការព្រះវិហារបរិសុទ្ធដ៏ពិតរបស់ព្រះគ្រិស្ត នៅឆ្នាំ 1844។

ការបដិសេធសារម៉ែប៉ាងជំនុំជម្រះរបស់ពួកគេ
បានបង្ហាញថាពួកគេបានកុលាយជាតិស្រីរបស់ព្រះវិហារម៉ាង
ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានបង្កើតបុរាណវិទ្យាបង្កគំរាមកំហែងក្នុងកុលាយមួយ
ដែលត្រូវបានកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណក្នុងព្រះគម្ភីរថាជាពុទ្ធសាសនាក្នុងកុលាយ
(បុរាណសាស្ត្រក្នុងជំនឿ)។ មីឡឺវ៉ាយដែលស្តាប់គ្រូរង
ដែលបានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធដោយសេចក្តីជំនឿ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
បានទទួលពន្យល់នៃវេទនាថ្មី
ហើយបានប្រកាសការស្ថិតិបន្តទៅសម្តេចចំពោះបុរាណវិទ្យាបង្កគំរាមកំហែងក្នុងកុលាយ
ដែលអះអាងថាជាបុរាណសាស្ត្រ
ខណៈដែលប្រកាសខ្មាំងនឹងបុរាណវិទ្យាបង្កគំរាមកំហែងសាសនាមិនជឿព្រះ
គឺការថ្កោលទោសព្រះអាទិត្យ។ ពុទ្ធសាសនាវិញ្ញាណក្ខន្ធ បានជានិមិត្តរូបនៃអារម្មណ៍សីមាមីឡឺវ៉ាយ
ដែលទទួលស្គាល់ និងប្រកាសសាររបស់វេទនាថ្មី ដែលបានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844។

នៅពេលដែលបុរាណសាស្ត្រខ្មាំងសំណើរបស់យុទ្ធសាស្ត្របោះបង្គោលឲ្យហោរាមកផ្ទុះរបស់គាត់
ហើយសម្រាកកម្រិតឡើងវិញ ហោរានោះបានបង្ហាញពីសេចក្តីបង្កគំរាមកំហែងក្នុងកុលាយ
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់គាត់។ សេចក្តីបង្កគំរាមកំហែងក្នុងកុលាយបានដល់ Millerite
Adventism ផងដែរ។ សេចក្តីបង្កគំរាមកំហែងក្នុងកុលាយគឺ
មិនឲ្យគ្រូបង្ហាញទៅតាមផ្លូវដែលពួកគេបានមកឡើយ ហើយ Millerite Adventism
បានចេញមកពីនិកាយបុរាណសាស្ត្រ។
ពួកគេត្រូវបានបញ្ជាក់ចេញពីពួកបុរាណសាស្ត្រនៅពេលការខកចិត្តលើកទីមួយ នៅនិទាយរដូវ
ឆ្នាំ 1844 ហើយយល់ថា
ផុតពីនូវគំរាមកំហែងសេចក្តីបង្កគំរាមកំហែងដូចគ្នាបេះបិទដែលត្រូវបានប្រទានដល់ហោរាវិញ្ញាណក្ខន្ធ។

ពាក្យរបស់ទ្រង់មានត្បូងរកឃើញ ហើយខ្ញុំមានបរិភោគវា;
ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មានជាសច្ចក្នុងអំណរ និងសច្ចក្នុងវិកាយនចិត្តខ្ញុំ:
ដុំបិតខ្ញុំត្បូងរកឃើញដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ឱព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះនៃពេលបរិវារទាំងឡាយ។
ខ្ញុំមិនមានអង្គុយក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកអ្នកចម្លងដោយទេ
ហើយក៏មិនមានវិកាយជាមួយពួកគេដែរ; ខ្ញុំអង្គុយតែម្នាក់ឯង
ពីព្រោះដល់របស់ទ្រង់នៅលើខ្ញុំ: ដុំបិតទ្រង់មានបំពេញខ្ញុំដោយសច្ចក្នុងខឹងសម្បហ។
ហេតុអ្វីមានការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំនោះជាដាច់ខាត
ហើយរបួសរបស់ខ្ញុំមិនអាចពុយហាលបាន ដល់មិនព្រមជាសះស្បើយ?
តើទ្រង់នឹងជាដូចអ្នកកុហកចំពោះខ្ញុំម្តងទៀត និងដូចជាទឹកដល់រឹងស្អាតឬ? ដូចនេះ
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា បើអ្នកកំរើតក្បួនបំបែក
នោះអញនឹងនាំអ្នកក្បួនបំបែកវិញ ហើយអ្នកនឹងឈរនៅចំពោះមុខអញ:
ហើយបើអ្នកដកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់ថោកទាប
នោះអ្នកនឹងដូចជាមាត់របស់អញ: ចូរឲ្យពួកគេឈប់មករកអ្នកវិញ;
តើអ្នកកំរើតទៅរកពួកគេឡើយ។
ហើយអញនឹងផ្សព្វផ្សាយអ្នកដល់បុរាណជននេះជាជញ្ជាំងសិរីទេវតាដ៏រឹងមាំមួយ;
ហើយពួកគេនឹងចាប់ទាស់នឹងអ្នក ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនឈ្នះអ្នកឡើយ:
ដុំបិតអញនៅជាមួយអ្នក ដើម្បីសង្កត់រោះអ្នក និងរំដោះអ្នក
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល។
ហើយអញនឹងរំដោះអ្នកចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សអាក្រក់
ហើយអញនឹងលោះអ្នកចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សស្អាតឲ្យខុសគ្នា។ យេរេមា
១៥:១៦-២១។

នៅពេលការបំពេញសម្រេចនៃព្យាយាមអំពីពេលវេលានៃទេវតាទីពីរ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា
ឆ្នាំ ១៨៤០ ទេវតាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃវិវរណៈ ជំពូក ១០ បានចុះមក
ដោយកាន់ស្បែកក្រចកមួយដៃលើក្បួនច្រវាក់ក្នុងដៃរបស់គាត់
ហើយយ៉ូហានត្បូងរកឃើញទៅយកស្បែកក្រចកនោះ ហើយបរិភោគវា។ យេរេមាបានគំណា
ងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដល់មានបរិភោគស្បែកក្រចកនោះនៅចំណុចនោះនៃបុរេគុតិសា
សុត្រ ហើយពាក្យទាំងនោះផ្អែមដូចទឹកយូរ ពីព្រោះវាជា «សច្ចក្នុងអំណរ
និងសច្ចក្នុងវិកាយនចិត្ត» របស់គាត់។ ប៉ុន្តែ ដោយសារតែ «ដៃ» របស់ព្រះ
យេរេមាត្បូងរកឃើញ «បំពេញ» «ដោយសច្ចក្នុងកំហឹង» គាត់ត្បូងរកឃើញ «រងរបួស»
ហើយស្រពិចស្រពិល «ការឈឺចាប់ដាច់ខាត»។ ដោយសារតែ «ដៃ» របស់ព្រះ យេរេមាបានសួរថា
ព្រះមានកុលាយជា «ដូចជាអ្នកកុហក» «ដល់» យេរេមា ហើយដូចជា «ទឹកដល់ខកខាន»។
ព្រះអម្ចាស់បានទប់ «ដៃ» របស់ទ្រង់ទុកលើកំហុសមួយនៃក្នុងក្បួនខេខុលៈៗនៃតារាងឆ្នាំ
១៨៤៣។

យេរេមា គំណាងឲ្យការខកចិត្តលើកទីមួយរបស់ពួកមីលុលរើត
នៅពេលដែលនិមិត្តរបស់ហាហាគុកបានពន្យាយ។
ចំពោះអ្នកដល់ត្បូងរកឃើញគំណាងដោយយេរេមា វាហាក់ដូចជាសារដល់ត្បូងរកឃើញគំណាងថាជា
«គុល្យង» មានបរាជ័យ។ ប៉ុន្តែ ហាហាគុកបានចូលដៃថា
«ដុំបិតនិមិត្តនោះនាំសម្រាប់ពេលកំណត់មួយ តែនៅទីបញ្ចប់វានឹងនិយាយ
ហើយមិនកុហកឡើយ: ទោះបីវាពន្យាយក៏ដោយ ចូររង់ចាំវាចុះ: ដុំបិតវាប្រាកដជានឹងមក
វានឹងមិនពន្យាយឡើយ»។ យេរេមាបានគិតថា ព្រះមានកុហក ហើយថាសារនោះ (គុល្យង)
មានបរាជ័យ ប៉ុន្តែតាមពិត វាគ្រាន់តែបានពន្យាយប៉ុណ្ណោះ។

បន្ទាប់មក ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាត់បង្រៀនយើងថា «បើអ្នកកំរើតឲ្យប្រាកដ
នោះយើងនឹងនាំអ្នកឲ្យប្រាកដវិញ ហើយអ្នកនឹងឈរនៅចំពោះមុខយើង។
បើអ្នកដកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់ចោកទាប
នោះអ្នកនឹងជឿជាមាត់របស់យើង។ ចូរឲ្យពួកគេកំរើតឲ្យប្រាកដអ្នកវិញ;
ប៉ុន្តែកុំឲ្យអ្នកកំរើតឲ្យប្រាកដពីពួកគេឡើយ»។ ក្រោយពីការខកចិត្តនោះ យើង
ដល់តំណាងឲ្យបុរាណសត្វរបស់ព្រះ ដល់ក្បួនវិលត្រឡប់មកកាន់ការបម្រើព្រះអម្ចាស់វិញ
ហើយរលាស់ចោលការហាក់ទឹកចិត្តដល់បានកើតឡើង
នៅពេលដែលទំនងជាសារនោះបានបរាជ័យ។
បើយើងមើលនឹងបញ្ហាតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់
នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងអនុញ្ញាតឲ្យគាត់ជឿជាអ្នកនាំពាក្យរបស់ទ្រង់។

អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះសម្រាប់ការសិក្សារបស់យើងនៅពេលនេះ
គឺអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់យើងថា អំពី «ក្រុមជំនុំរបស់អ្នកចម្អើល» ដល់កំពុង
«រីករាយ» លើការខកចិត្តរបស់គាត់។ ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់យើងថា
ពួកអ្នកចម្អើលអាចត្រឡប់មករកយើងវិញបាន
ប៉ុន្តែគាត់មិនគួរត្រឡប់ទៅរកពួកគេឡើយ។
យើងមានតំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលឈរនៅលើនឹងពួកប្អូនស្មោះ
ដែលទើបតែបានជឿស្រីស្រីត្រឡប់ទៅក្នុងហូលដ័នសាសនាភូមិក
ហើយបានកុលាយជាតួស្រីរបស់ហាប៊ីឡូន គឺជាពួកហាហ្វេកុលដែលកុលាយរបស់ហាល
និងអាសូរ៉ា។ យើងមានតំណាងឲ្យហាហ្វេកុល
ដែលនៅចំណុចដូចគ្នានោះក្នុងខុសប្រែប្រួលទំនាយ
បានស្ថិតបន្ទាប់ពីនូវធម៌បង្កកុលដែលកុលាយរបស់យើងប្រើប្រាស់
នៅដើមកំណើតនៃគរខាងជើង ដោយហេតុនេះបានកុលាយជាប្រតិភូនៃការណែនាំចូល
មកនូវបុរេនិរុទ្ធម៌បង្កកុលដែលកុលាយមួយ ដែលជាប្រភពនៃសាសនាភូមិក
នៅចុងបញ្ចប់នៃបុរេគ្រិស្តសតវត្សរបស់គរខាងជើង។ ហាហ្វេកុលប្រើប្រាស់
នៅពេលយើងប្រើប្រាស់បានស្ថិតបង្កកើតមុននូវធម៌ភាពថា គាត់មិនគួរបរិភោគ មិនគួរផឹក
ឬត្រឡប់តាមផ្លូវដែលគាត់បានមកនោះឡើយ។

ហើយសូមចម្លងព្រះបន្ទូលទៅកាន់បុរសរបស់ព្រះថា៖ «សូមមកផ្ទះជាមួយខ្ញុំ
ហើយសម្រាកកម្រិតរបស់អ្នកចុះ នោះខ្ញុំនឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នក»។
បុរសរបស់ព្រះទូលទៅសួរចេញថា៖
«ទោះបីព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំក្នុងរវាងរបស់ព្រះអង្គក៏ដោយ
ខ្ញុំក៏មិនចូលទៅជាមួយព្រះអង្គដដែល ហើយខ្ញុំក៏មិនបរិភោគនំប៉័ង
ឬផឹកទឹកនៅក្នុងផ្ទះនេះដែរ។
ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាត់បង្រៀនយើងថា៖ «បុរសរីករាយនំប៉័ង
កុំផឹកទឹក ហើយកុំរើសអើងតាមផ្លូវដែលដល់អ្នកបានមកនោះឡើយ»។ ១
ពង្សាវតារកុលសត្វ ១៣:៧-៩

ការបញ្ចប់ព្រះតិរិបស្សនាជាតិយូដា
សូមគូរជាមួយនឹងកិច្ចការរបស់ហាហ្វេកុលដែលកុលាយនៃព្រះហោរា និងអាសូរ៉ា
ក្នុងរឿងរបស់អលើយ៉ា។ ជាការពិតណាស់ បុរេគ្រិស្តសតវត្សរបស់ក្រុមមីលូលីយ
ក៏ជាបុរេគ្រិស្តសតវត្សរបស់អលើយ៉ាផងដែរ ពីព្រោះ មីលូលី គឺជាអលើយ៉ា។
នៅក្នុងរឿងរបស់អលើយ៉ា ហាហ្វេកុលនៃព្រះហោរា និងអាសូរ៉ា
បានសម្រេចរំលោភការបោះបញ្ចេញនាគមួយ

ដល់គួរឲ្យមានលាភគុណដូចជាសច្ចកុត្តិល្អដង់ខ្មល់ ទៅពលេកុលើងចុះមកពីព្រះ
ហើយនេះប្លែងរបស់អលើយ៉ាទាំងស្រុង
ដូចនេះហើយមានជាត្រូវជាមុននៃការចាក់បង្កព្យាបាលវិញញាណបរិសុទ្ធ
ក្នុងសម្បត្តិពាក់កណ្តាលអនុភូតនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីល្លីវិយ។
ការប្រឈមមុខគុណនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ
មានតំណាងឲ្យការប្រឈមមុខគុណរបស់អលើយ៉ាទីពីរ គឺយ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ
ក្នុងអំឡុងពេលរំលោភបំពានបញ្ញត្តិ ដល់មានសម្បត្តិដ៏ដោយកូនស៊ីរបស់ហង្សខ្មោច
(សាឡាម)។ ហង្សខ្មោច គួរឲ្យមានតំណាងជាមុនដោយយសោបិល ហើយយសោបិល
គឺជានិមិត្តរូបនៃក្រុមជំនុំកាតូលិក។

នៅឆ្នាំ 1844 ក្រុមជំនុំប្រកាសស្តីពីឯកសារកុលាយ ជា សាឡាម កូនស៊ីរបស់ ហង្សខ្មោច
(យសោបិល)។ នៅក្នុងការរំលោភបំពានបញ្ញត្តិ
ហង្សខ្មោចមានសន្ទុះពាក់កណ្តាលនៃគំរូរបស់ខ្លួន
ហើយគាត់មានជ័យដូចនោះនៃចុងកំណើតរបស់គាត់
ដោយហេតុនេះមានជាត្រូវផ្ទៃក្នុងក្រោយ នៅពេលដែលស្ថិតច្រើនដប់
ដល់គួរឲ្យមានតំណាងដោយ អាហាប់ (ស្ថិតច្រើននៃគំរូខាងជើងទាំងដប់)
យល់ព្រមប្រគល់នៃគំរូរបស់ខ្លួនឲ្យដល់សម្បត្តិចេហាប់ (យសោបិល)។ ការផ្តល់
«ពាក់កណ្តាលនៃគំរូរបស់អុនក» គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃសហព័ន្ធមួយ
ហើយពុទ្ធិកម្មកិច្ចការណ៍ជាមុនប្រហែលយ៉ាងច្បាស់ថា
គាត់នឹងមិនបង្កកើតសម្បត្តិផ្ទៃក្នុងជាមួយស្ថិតចេហាប់ជំនុំនោះឡើយ
ឬគាំទ្រប្រព័ន្ធនៃការច្បាប់បង្កកុលាយកុលាយរបស់គាត់ឡើយ។

នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់យេរោធនដង្កែ
នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា «ក្រុមជំនុំរបស់អុនកចម្អក»
(ប្រកាសស្តីពីនិយមន័យនៃបង្គំជំនុំ) អាចគួរឲ្យបំភ្លឺយេរោធន
ប៉ុន្តែយេរោធនមិនគួរឲ្យបំភ្លឺទៅក្នុងកតិកាឡើយ
ឬគួរឲ្យបំភ្លឺតាមផ្លូវដែលគាត់មានមកនោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ហោរានៃស្បែកយូដានោះមានជ័យអ៊ិននោះពិតមែន
ពីព្រោះគាត់គួរឲ្យមានបញ្ញត្តិដោយហោរាកុលាយកុលាយ និងកុហកមុនាក់ មុនពេល
គាត់គួរឲ្យបំភ្លឺស្បែកយូដាវិញ—មុនពេលគាត់មានបញ្ញត្តិច្បាប់កិច្ចការដែលមានប្រគល់ឲ្យគាត់។

នៅបេតេអ៊ែលមានហោរាចាស់មុនាក់មុនាក់នោះ; ហើយកូនៗរបស់គាត់មានមកប្រាប់គាត់
អំពីកិច្ចការទាំងអស់ដែលប្រសើររបស់ព្រះមានជ័យនៃចុងនៃនោះនៅបេតេអ៊ែល;
ពាក្យទាំងឡាយដែលគាត់មាននិយាយដល់ស្ថិតចេ
នោះពួកគេក៏មានប្រាប់ដល់ឪពុករបស់ខ្លួនផងដែរ។
ហើយឪពុករបស់ពួកគេមាននិយាយទៅពួកគេថា៖ «គាត់មានទៅតាមផ្លូវណា?»
ដំបូងកូនៗរបស់គាត់មានយល់ឃើញថា ប្រសើររបស់ព្រះដែលមកពីយូដា មានទៅតាមផ្លូវណា។
ហើយគាត់មាននិយាយទៅកូនៗរបស់គាត់ថា៖ «ចងសរសេរឲ្យខ្ញុំ»។ ដូចនេះ
ពួកគេមានចងសរសេរឲ្យគាត់ ហើយគាត់ក៏ជិះលើវា ទៅតាមរកប្រសើររបស់ព្រះ
ហើយមានយល់ឃើញគាត់អង្គុយនៅក្រោមដើមអុកមួយ;
ហើយគាត់មាននិយាយទៅគាត់ថា៖ «តើអុនកជាប្រសើររបស់ព្រះដែលមកពីយូដាឬ?»
គាត់ឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំជា»។ បន្ទាប់មក គាត់មាននិយាយទៅគាត់ថា៖
«សូមមកផ្ទះជាមួយខ្ញុំ ហើយបរិភោគនំប៉័ង»។ ប៉ុន្តែគាត់មាននិយាយថា៖

«ខ្ញុំមិនអាចគួរឱ្យបំភ្លឺជាមួយអ្នក ឬចូលទៅជាមួយអ្នកបានទេ;
ហើយខ្ញុំក៏មិនបរិភោគនំបឹង ឬផឹកទឹកជាមួយអ្នកនៅកន្លែងនេះដែរ។
ដូច្នេះមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវថា
'អ្នកមិនគួរបរិភោគនំបឹង ឬផឹកទឹកនៅទីនោះទេ
ហើយក៏មិនគួរឱ្យបរិភោគតាមផ្លូវដែលអ្នកបានមកនោះដែរ'»។
គាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំក៏ជាហោរាដូចអ្នកដែរ;
ហើយទេវតាមួយបាននិយាយមកខ្ញុំ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវថា
'ចូរនាំគាត់គួរឱ្យបំភ្លឺជាមួយអ្នកនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកវិញ
ដើម្បីឱ្យគាត់បរិភោគនំបឹង ហើយផឹកទឹក'»។ ប៉ុន្តែគាត់បានកុហកគាត់។ ដូច្នេះ
គាត់ក៏គួរឱ្យបំភ្លឺជាមួយគាត់វិញ ហើយបានបរិភោគនំបឹងនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់
ហើយផឹកទឹក។ ហើយកាលពួកគេកំពុងអង្គុយនៅក្នុង
នោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ហោរាដែលបាននាំគាត់គួរឱ្យបំភ្លឺ;
ហើយគាត់បានសួរកែប្រែបុរសរបស់ព្រះដែលមកពីយូដាថា៖
«ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា
ដោយព្រះអ្នកបានប្រហែលនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយមិនបានកាន់តាមបញ្ញត្តិដែលព្រះយេស៊ូវជាព្រះរបស់អ្នកបានបង្គាប់អ្នក
ប៉ុន្តែបានគួរឱ្យបំភ្លឺ ហើយបានបរិភោគនំបឹង
និងផឹកទឹកនៅកន្លែងដែលព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូលដល់អ្នកថា
'កុំបរិភោគនំបឹង ហើយកុំផឹកទឹក'
នោះសាកសពរបស់អ្នកនឹងមិនមកដល់ផ្ទះរបស់ព្រះបុរសរបស់អ្នកឡើយ»។

ហើយក៏កើតមានឡើងថា បន្ទាប់ពីគាត់បានបរិភោគនំបឹង
ហើយបន្ទាប់ពីគាត់បានផឹក គាត់ក៏ដាក់អានុភាពលើសម្លាប់គាត់
គឺសម្លាប់ហោរាដែលបាននាំគាត់គួរឱ្យបំភ្លឺ។ ហើយកាលគាត់បានចេញទៅហើយ
មានសិងហមួយបានជួបគាត់តាមផ្លូវ ហើយសម្លាប់គាត់;
ហើយសាកសពរបស់គាត់ត្រូវបានទម្លាក់ចោលនៅលើផ្លូវ ហើយលាក់ឈរនៅក្នុង
ហើយសិងហមួយនៅក្នុងសាកសពដែរ។ ហើយមិលចុះ
មានមនុស្សដើរកាត់ឆ្ងល់ទៅ
ឃើញសាកសពដែលត្រូវបានទម្លាក់ចោលនៅលើផ្លូវ
និងសិងហមួយនៅក្នុងសាកសព;
ពួកគេក៏មកប្រាប់រឿងនោះនៅក្នុងក្រុងដែលហោរាចាស់រស់នៅ។
ហើយកាលហោរាដែលបាននាំគាត់គួរឱ្យបំភ្លឺពីផ្ទះរបស់ព្រះ គាត់ក៏និយាយថា៖
«នេះជាបុរសរបស់ព្រះ ដែលមិនបានគោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ; ដូច្នេះ
ព្រះយេស៊ូវបានបុគ្គលគាត់ឱ្យទៅសិងហ ដែលបានហែកាត់ និងសម្លាប់គាត់
តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលបានមានបន្ទូលដល់គាត់»។
ហើយគាត់និយាយទៅកាន់កូនៗរបស់គាត់ថា៖ «ចង់អានុភាពលើសឱ្យខ្ញុំ»។
ហើយពួកគេក៏ចង់អានុភាពលើស។ រួចគាត់ក៏ទៅ
ហើយបានឃើញសាកសពរបស់គាត់ត្រូវបានទម្លាក់ចោលនៅលើផ្លូវ ហើយលាក់
និងសិងហមួយនៅក្នុងសាកសព; សិងហមិនបានស៊ីសាកសពទេ
ហើយក៏មិនបានហែលដែរ។ ហើយហោរាក៏លើកសាកសពរបស់បុរសរបស់ព្រះ
ដាក់លើស ហើយនាំគាត់គួរឱ្យបំភ្លឺ; ហើយហោរាចាស់ក៏មកដល់ក្រុង ដើម្បីកាន់ទុក្ខ
និងបញ្ចុះសពគាត់។ ហើយគាត់បានដាក់សាកសពរបស់គាត់នៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន;
ហើយពួកគេបានកាន់ទុក្ខចំពោះគាត់ ដោយនិយាយថា៖ «អូ
បងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ!» ហើយក៏កើតមានឡើងថា

បន្ទាប់ពីគាត់បានបញ្ចុះសពគាត់ហើយ គាត់ក៏និយាយទៅកាន់កូនៗរបស់គាត់ថា៖
«នរោត្តមខ្ញុំសូមលាប
ចូរបញ្ចុះសពខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទះដែលបុរសរបស់ព្រះគ្រូមានបញ្ចុះសព;
ចូរដាក់ធុរិវររបស់ខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់ធុរិវររបស់គាត់៖
ដូច្នេះបន្ទូលដល់គាត់បានបុរសដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ទាំងនឹងអាសនៈនរោត្តមខ្ញុំ និងទាំងនឹងគ្រប់បណ្តាផ្ទះនៃខ្ញុំព្រមទាំងឡាយ
ដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុងនាឆានសាម៉ារី នោះបុរសក៏ដឹងក្រឹតមានមន្ត្រី»។ ១
ពង្សាវតារកុសត្វ 13:11-32។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាសាសនៈក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«នរោត្តមខ្ញុំសូមលាប
នោះសព្វក្តីពិតនោះគ្រូតាំងនរោត្តមខ្ញុំពិតជាជៀសវាង។ មិនគ្រូទទួលយកការ
សន្មតឬមានក្រុមណាមួយដែលផ្ទុយនឹងពន្លឺដ៏ល្អនៃព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ
។ មនុស្សនឹងក្រោកឡើងជាមួយនឹងការបកស្រាយបទគម្ពីរ
ដែលសម្រាប់ពួកគេជាសព្វក្តីពិត ប៉ុន្តែមិនមែនជាសព្វក្តីពិតឡើយ។
សព្វក្តីពិតសម្រាប់សម័យនេះ ដល់ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យយើង
គឺជាគ្រឹះសម្រាប់សព្វក្តីពិតជំនឿរបស់យើង។ ព្រះអង្គផ្តល់ឲ្យយើងដឹងថា
អ្វីជាសព្វក្តីពិត។ ម្នាក់មួយនឹងក្រោកឡើង
ហើយម្នាក់ទៀតក៏នឹងក្រោកឡើងដែរ ជាមួយនឹងពន្លឺថ្មី ដែលផ្ទុយនឹងពន្លឺដ៏
ល្អនៃព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានក្រោមការបង្ហាញអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។
នរោត្តមខ្ញុំមិនស្មើមួយចំនួនក្នុងចំណោមនរោត្តមខ្ញុំ ដែលបានឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍ដ៏ល្អ
បានក្នុងការបង្កើតសព្វក្តីពិតនេះឡើយ។
ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានជីវិតរបស់ពួកគេដោយព្រះគុណ
ដើម្បីបើកពួកគេអាចនិយាយមកដល់យើងមកដទៃទៀត
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ពួកគេ អំពីបទពិសោធន៍ដែលពួកគេបានឆ្លងកាត់
ដូចជាយ៉ូហានសាវ័កបានផ្ទេរវិញ្ញាណដល់ចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់គាត់ដែរ។
ហើយអ្នកកាន់ទង់ស្តង់ដារដែលបានដួលស្លាប់ទៅហើយ
គ្រូនិយាយតាមរយៈការបោះពុម្ពពុទ្ធនាដៃរបស់ពួកគេឡើងវិញ។ ខ្ញុំគ្រូមានឆន្ទាថា
ដូច្នេះហើយ សំឡេងរបស់ពួកគេត្រូវតែត្រូវបានឮ។
ពួកគេត្រូវផ្ទេរវិញ្ញាណរបស់ពួកគេអំពីអ្វីដែលជាសព្វក្តីពិតសម្រាប់សម័យនេះ។»

«យើងមិនគ្រូទទួលយកពាក្យសម្តីរបស់អ្នកដែលមកជាមួយនឹងសារមួយ
ដែលផ្ទុយនឹងចំណុចពិសេសនៃសព្វក្តីពិតជំនឿរបស់យើងឡើយ។
ពួកគេប្រមូលផ្តុំបទគម្ពីរជាច្រើន
ហើយគ្រូឡើងជាភស្តុតាងជុំវិញវិស័យដ៏ល្អនៃពួកគេអេះអាង។
ការនេះបានក្រើរតឡើងមុនដល់យើងមុនដទៃទៀត
ក្នុងអំឡុងពេលហាសិបឆ្នាំនៃលំដាប់មកនេះ។
ហើយនោះបើជាបទគម្ពីរជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយគ្រូគ្រូមានគោរពក៏ដោយ
ការយកវាមកអនុវត្ត បើការអនុវត្តបែបនោះផ្ទេរឲ្យយើងសម្រាប់ចេញពីគ្រឹះដ៏ល្អ
ព្រះបានទ្រទ្រង់អស់រយៈពេលហាសិបឆ្នាំនេះ នោះគឺជាកំហុសដ៏ធំមួយ។
អ្នកណាដែលផ្ទេរការអនុវត្តបែបនោះ
មិនស្គាល់ការបង្ហាញដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានប្រទានអំណាច
និងកម្លាំងដល់សារទាំងឡាយពីអតីតកាល ដែលបានមកដល់ប្រជាជនរបស់ព្រះឡើយ។»

«ភស្តុតាងរបស់អលែឌើរ G មិនអាចទុកចិត្តបានឡើយ។ បុរសិសបរិទទួលយកវា
នោះវានឹងបំផុសឱ្យជំនឿរបស់បុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកលោកស្រីចេក្សីពិត
ដដែលបានផ្ទុយពីធម៌យើងកុលាយជាអ្វីដែលយើងបានរស់នៅក្នុងនេះ។»

«យើងត្រូវតែមោទនជាដាច់ខាតលើបុរាណបទនេះ
ព្រោះចំណុចទាំងឡាយដែលគាត់កំពុងព្យាយាមបញ្ជាក់ដោយព្រះគម្ពីរនោះ
មិនត្រឹមត្រូវទេ។ ចំណុចទាំងនោះមិនបង្ហាញថា
បទពិសោធន៍កន្លងមករបស់បុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកគេជាការកាន់ច្រឡំឡើយ។
យើងមានសេចក្តីពិត ហើយយើងត្រូវបានដឹកនាំដោយទេវតារបស់ពួកគេ។
ការបង្ហាញអំពីបញ្ហាទីសក្តានុពលនោះ
ត្រូវបានប្រទានឱ្យយើងក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
សម្រាប់មនុស្សសត្វប៉ុណ្ណោះ
ការនាំស្រឡាញ់មនុស្សដាក់ទាក់ទងនឹងលក្ខណៈពិសេសនៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើង
ដែលពួកគេមិនមានចំណេះដឹងក្នុងនោះ គឺជាការមានបុរាណសាស្ត្រ។
ពួកគេមិនដែលផ្ទុយនឹងអង្គការទេ។ ភស្តុតាងពីព្រះគម្ពីរត្រូវបានយកមកប្រើខុស
បុរសិសបរិទ្ធត្រូវបានបង្កើនឱ្យជាសាក្សីចំពោះអ្វីដែលមិនពិត។
នឹងមានមនុស្សមន្ត្រីក្នុងសង្គមទៀត ហើយមន្ត្រីក្នុងសង្គមនឹងក្រោកឡើង
នាំមកនូវអ្វីដែលគេសន្មតថាជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ ហើយផ្ទុយពីការអះអាងរបស់ខ្លួន។
ប៉ុន្តែ យើងប្រកាន់ខ្ជាប់នឹងសញ្ញាសម្គាល់បុរាណ។ [1 John 1:1–10 quoted.]»

«ខ្ញុំត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យនិយាយថា ពាក្យទាំងនេះ យើងអាចប្រើបានថា
សមស្របសម្រាប់សម័យកាលនេះ
ដូចជាដល់ពេលវេលាដែលត្រូវហៅអំពីហេតុការណ៍មួយនេះពិតប្រាកដ។
យើងត្រូវបានរារាំងក្នុងកិច្ចការរបស់យើងដោយមនុស្សដែលមិនទាន់បានប្រើចិត្ត
ដែលស្រងៃរកស៊ីលុយសម្រាប់ខ្លួនឯង។ ពួកគេចង់ឱ្យគេគិតថា
ខ្លួនជាអ្នកបង្កើតទ្វីបស្ទើរតែម្យ៉ាង ដែលពួកគេនាំមកបង្ហាញដោយអះអាងថា
វាជាសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែបើទ្វីបស្ទើរតែទាំងនេះត្រូវបានទទួលយក
នោះវានឹងនាំទៅដល់ការបដិសេធសេចក្តីពិត
ដែលក្នុងអំឡុងពេលហាសិបឆ្នាំកន្លងមកនេះ
ពួកគេបានប្រទានឱ្យបុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកគេ
ដោយបញ្ជាក់ស្តីពីបុរាណសាស្ត្រតាមរយៈការសម្តែងឱ្យយើងឮនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។»
Selected Messages, book 1, 161.